

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 1014201338
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201338.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobca): Bc. Ing. Z.Q., bytom G., právne zastúpený: JUDr. Ján Ščury, advokát so sídlom Laurinská 12, Bratislava, proti žalovanému: Rektor Univerzity Komenského v Bratislave, so sídlom Šafárikovo námestie 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OŠV 1799/2014 D III/2 k číslu OŠV 2942/2010 D III/2 zo dňa 12. júna 2014, rozhodujúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/168/2014-24 zo dňa 17. augusta 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Sťažovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 6S/168/2014-24 zo dňa 17.08.2016 postupom podľa § 7 písm. e/ v spojení s § 97 a § 98 ods. 1 písm. g/ zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ (v prvostupňovom konaní žalobca) domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OŠV 1799/2014 D III/2 k číslu OŠV 2942/2010 D III/2 zo dňa 12.06.2014. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalovaný na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/27/2013 zo dňa 16.04.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn.4S/319/2010 zo dňa 15.2.2013 vydal rozhodnutie č. OŠV 1799/2014 D III/2 k číslu OŠV 2942/2010 D III/2 zo dňa 12.6.2014, ktorým zrušil rozhodnutie dekana Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave č. ŠO 2553/2010 D III/1 zo dňa 16.7.2010 o neprijatí sťažovateľa na vysokoškolské štúdium v akademickom roku 2010/2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Krajský súd dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím procesnej povahy, ktoré nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľa, a preto žalobu ako neprípustnú odmietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a zároveň si uplatnil trovy kasačného konania. Poukázal na ustanovenie § 58 ods. 8 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách, z ktorého vyplýva, že žalovaný mohol prvostupňové rozhodnutie dekana o jeho neprijatí na vysokoškolské štúdium potvrdiť a riadne odôvodniť, alebo mohol uvedené rozhodnutie zmeniť, pokiaľ by dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom, vnútorným predpisom univerzity alebo s podmienkami v zmysle § 57 ods. 1 zákona č. 131/2002 Z.z.. Žalovaný bol povinný ex lege rozhodnúť o žiadosti sťažovateľa o preskúmanie rozhodnutia dekana a to bez toho, aby vec vrátil dekanovi. Uvedeným postupom non lege artis došlo k vydaniu rozhodnutia mimo rámca zákonných možností a tým aj k neodôvodneným prietahom v konaní o žiadosti o prijatie na štúdium. Rozhodnutie žalovaného tak nemá oporu v zákone, reálne berie sťažovateľovi možnosť obrátiť sa na súd a byť účastníkom súdneho konania. Záverom namieta pochybenie krajského súdu, keď mu do dňa vydania rozhodnutia nedoručil vyjadrenie žalovaného k žalobe, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

5. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu plne korešponduje s ustálenou judikatúrou, pričom v dôsledku účinnosti Správneho súdneho poriadku nenastali také pozitívoprávne zmeny, ktoré by odôvodňovali odklon od rozhodovacej praxe súdov v tejto veci. Zdôraznil, že žalobou napadnuté rozhodnutie nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľa, keďže správny orgán prvého stupňa bude o hmotnoprávnom postavení sťažovateľa opätovne rozhodovať v prvom stupni s tým, že sťažovateľ bude mať možnosť proti tomuto rozhodnutiu podať riadny opravný prostriedok. Sťažovateľovi nebola odňatá možnosť brániť sa na súde proti prípadnému nezákonnému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, keďže správny orgán prvého stupňa riadne rozhodol, proti jeho rozhodnutiu podal sťažovateľ žiadosť o preskúmanie rozhodnutia, následne vo veci rozhodol rektor a proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ inú žalobu. Uvedené konanie je vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 5S/229/2014.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 S.s.p.), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.) a obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 445 S.s.p.) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

7. Podľa § 2 ods. 1 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ S.s.p. na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka

9. Podľa § 7 písm. e/ S.s.p., správne súde nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

10. Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

11. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že sťažovateľ podal dňa 30.06.2010 žiadosť o prijatie na štúdium na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave formou prestupu z Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. Rozhodnutím dekana Právnickej fakulty

Univerzity Komenského v Bratislave č. ŠO 2553/2010 D III/1 zo dňa 16.07.2010 žiadosti sťažovateľa nebolo vyhovené. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ opravný prostriedok - žiadosť o preskúmanie rozhodnutia, o ktorom rektor rozhodnutím č. OŠV 2942/2010 D III/2 zo dňa 10.08.2010 rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie dekana potvrdil. Sťažovateľ napadol predmetné rozhodnutie rektora žalobou na Krajskom súde v Bratislave, ktorý rozsudkom sp.zn. 4S/319/2010 zo dňa 15.02.2013 napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 250j ods. 2 písm. b/, c/, d/ O.s.p., zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Na základe odvolania podaného žalovaným Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 2Sžo/27/2013 zo dňa 16.04.2014 napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil. Žalovaný následne vydal rozhodnutie č. OŠV 1799/2014 D III/2 k číslu OŠV 2942/2010 D III/2 zo dňa 12.06.2014, ktorým zrušil rozhodnutie dekana Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave č. ŠO 2553/2010 D III/1 zo dňa 16.07.2010 o neprijatí sťažovateľa na vysokoškolské štúdium v akademickom roku 2010/2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Kasačný súd sa prednostne zaoberal povahou rozhodnutia žalovaného správneho orgánu najmä z hľadiska, či predmetné rozhodnutie je spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa resp. či ide o rozhodnutie vylúčené zo súdneho preskúmania v zmysle § 7 písm. e/ S.s.p..

13. V predmetnej veci žalovaný vychádzajúc zo záväzného právneho názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/27/2013 zo dňa 16.04.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn.4S/319/2010 zo dňa 15.02.2013 vydal rozhodnutie č. OŠV 1799/2014 D III/2 k číslu OŠV 2942/2010 D III/2 zo dňa 12.06.2014, ktorým zrušil rozhodnutie dekana Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave č. ŠO 2553/2010 D III/1 zo dňa 16.07.2010 o neprijatí sťažovateľa na vysokoškolské štúdium v akademickom roku 2010/2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z uvedeného vyplýva, že konanie vo veci prijatia sťažovateľa na vysokoškolské štúdium nebolo právoplatne ukončené. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia sa ďalej bude konať s tým, že sťažovateľ bude mať možnosť po vydaní prvostupňového rozhodnutia napadnúť ho riadnym opravným prostriedkom - žiadosťou o preskúmanie rozhodnutia, o ktorom opravnom prostriedku žalovaný opätovne rozhodne a právoplatné meritórne rozhodnutie žalovaného, ktorým sa konanie ukončí bude môcť sťažovateľ napadnúť správnu žalobou. Rozhodnutie žalovaného teda nie je rozhodnutím konečným, ktorým by bolo konanie vo veci ukončené s konečnou platnosťou, ale je rozhodnutím procesného charakteru, ktoré nemôže zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa.

14. Kasačný súd sa zaoberal aj námietkou sťažovateľa týkajúcou sa pochybenia žalovaného, keď prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, čím malo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 58 ods. 8 zákona č. 131/2002 Z.z. upravujúceho spôsob rozhodovania o opravnom prostriedku - žiadosti o preskúmanie prvostupňového rozhodnutia.

15. Podľa § 58 ods. 8 zákona č. 131/2002 Z.z., uchádzač môže podať žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o výsledku prijímacieho konania. Žiadosť sa podáva orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, v lehote do ôsmich dní odo dňa jeho doručenia. Ak je týmto orgánom dekan, môže sám žiadosti vyhovieť, ak zistí, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom, s vnútorným predpisom vysokej školy alebo fakulty alebo s podmienkami ustanovenými podľa § 57 ods. 1. Inak postúpi žiadosť rektorovi. Rektor zmení rozhodnutie, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, s vnútorným predpisom vysokej školy alebo s podmienkami ustanovenými podľa § 57 ods. 1. Inak žiadosť zamietne a pôvodné rozhodnutie potvrdí. Ak rozhodnutie o neprijatí na štúdium vydal rektor, môže sám žiadosti vyhovieť, ak zistí, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom, s vnútorným predpisom vysokej školy alebo s podmienkami ustanovenými podľa § 57 ods. 1. Inak postúpi žiadosť akademickému senátu vysokej školy. Akademický senát vysokej školy zmení rozhodnutie, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, s vnútorným predpisom vysokej školy alebo s podmienkami ustanovenými v § 57 odsek 1. Inak žiadosť zamietne a pôvodné rozhodnutie potvrdí. Odpoveď žiadateľovi o preskúmanie rozhodnutia musí byť odoslaná do 30 dní od doručenia žiadosti o preskúmanie rozhodnutia o neprijatí na vysokú školu alebo fakultu.

16. Porovnávajúc výrok rozhodnutia žalovaného s požiadavkou v ustanovení § 58 ods. 8 zákona č.

131/2002 Z.z. je zrejme, že zákonná úprava neumožňuje žalovanému prvostupňové rozhodnutie na základe opravného prostriedku - žiadosti o preskúmanie rozhodnutia toto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Pokiaľ žalobca poukazoval na striktnú úpravu spôsobu rozhodovania žalovaného o opravnom prostriedku je potrebné uviesť, že v predmetnej veci žalovaný nerozhodoval postupom tak, ako to predpokladá ustanovenie § 58 ods. 8 zákona č. 131/2002 Z.z., t.j. na základe opravného prostriedku, keďže rozhodnutie žalovaného vychádzalo zo záväzného právneho názoru vysloveného v rozsudkoch krajského súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorými bolo konštatované nedostatočné odôvodnenie tak rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového orgánu. Aj napriek tomu, že žalovaný napadnutým rozhodnutím realizoval závery krajského a najvyššieho súdu spôsobom, ktorý nemá oporu v ustanovení § 58 ods. 8 zákona č. 131/2002 Z.z., je potrebné opätovne zdôrazniť, že rozhodnutie žalovaného sťažovateľovi ujmu na jeho najmä procesných právach spôsobiť nemohlo. Keďže ide o vadu rozhodnutia, ktorá nespôsobuje sťažovateľovi ujmu, nie je podstatnou vadou, pre ktorú by bolo nevyhnutné rozhodnutie ako nezákonné zrušiť.

17. K námietke sťažovateľa, že krajský súd ku dňu vydania napadnutého uznesenia (17.08.2016) nedoručil sťažovateľovi vyjadrenie žalovaného k žalobe, kasačný súd uvádza, že podľa § 250 písm. e/ O.s.p. (taktiež ani podľa § 106 S.s.p.) súd nie je povinný doručovať sťažovateľovi vyjadrenie žalovaného k žalobe v prípade procesných rozhodnutí. Navyše dňa 31.10.2016 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľa doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, čím bolo namietané pochybenie krajského súdu reparované.

18. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatuje, že krajský súd dospel k správne mu záveru, keď žalobu odmietol. Vzhľadom k tomu, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti, neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by spochybnil správnosť rozhodnutia krajského súdu, kasačný súd postupom podľa § 461 S.s.p. kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

19. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný právo na náhradu trov konania nepriznal.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.